

DEBRECZEN. POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft — kr. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 — — — Egyre szám — 10. . .

Előfizetheti helyben:

TELEGDI K. LAJOS és UJCSÁTHY KÁROLY könyvtárszékhelyben a szerkesztőségben. — Egydíjolt a postánváltók után.

Hirdetési díj:

Ötázasos perczenként 5 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint szintén több labelszámú hirdetések, alkuszert a legelőször 15 kr. . .

Bélyegdíj: minden beutaltatás külön 30 kr. . .

Lengyelország és az orosz humanitás!

II.

Az a muszka nemzet, mely ma az alduai fejedelemség népeinek szabadságáért és önállóságáért fegyvert akar fogni a török nemzet ellen, 28 évvel ezelőtt tenger haddal lepte el hazánkat, a legszentebb és legsérthetlenebb jogok eltiprása végett. Ezen orosz nemzet eljött, hogy egy olyan nemzetet, mint a magyar, kinek jogai 1000 évesek, kitől önállóságát csupán rövid időre az erőszak rabolta el, rabigába segítsen hajtani. És az orosz nemzet e fellépése folytán legjobbjaink ezrei veszték el, részint a csatasíkokon, részint hóhér bárd alatt.

Mi magyarok azonban halgassunk, mert van nemzet a ki méltóbb és nagyobb joggal vádolhatja Oroszországot és a minden oroszok czárját, isten és Európa népei előtt minden tekintetben, mint mi.

Ez az orosz kegyetlenkedések folytán minden jogaitól, sőt államiságától is megfosztott — szegény lengyel nemzet.

Törökország ép annyi, sőt talán sokkal több joggal követelhetne Oroszországot meghódított tartomány népeinek autonómiát és vallás türelmet Oroszországtól, mint Oroszországot követel a dél szlávok részére Törökországtól.

Mind ezek felett áll azonban a szétült és eltiport Lengyelország, — melynek történelmi múltja van, melynek szabadság levele az orosz brutális által tépett szét, az orosz humanitás, míg e nemes nemzetet lebirta igazni; kiolta a lengyel nemzvet kétharmadát, pusztákkal tette falvait, terméklelenné tud tért, megsemmisítette virágzó nemzetgazdaszatát, iparát, kereskedelmét s földművelését, hogy koldussá tette könnyeben tehessen rabokká; — hogy a rabokká tett koldusokat könnyebben foszthassa meg nyelvtől és vallástól.

Ilyen az hirdett orosz humanitás!?

A nemes lengyel nemzet pedig teljes joggal fogott helyet az európai élő nemzetek sorába, — mert a dicső múlttal bíró derék nemzet kebelébe szent oltár volt emelve a valódi szabadság szeretetnek, — mert tisztelte a jogot, szerette az igazságot és a valódi humanitás jelezte minden tetteit.

Lengyelország meggyilkolása és jogaitól a brutális orosz erőszak által lett kirabolgatása, — szegénybélvege az összes európai nemzetek humanitásának.

Lengyelország helyreállítása sokkal jogosabb, elrabolt jogainak vissza követelése sokkal méltányosabb, — mint az alduai népek aspirációi.

Azért ha Oroszország a keleti kérdés előtérbe tolasával folytonosan remítgetni törekszik Európát, s ha Oroszország a szerb és bosnyák népek kétes jogai miatt már kész Európa békéjét feláldozni, kész országokat vermezökké változtatni, — kész százezrek életét feláldozni; — a legnagyobb joggal tüzhetik ki Európa népei és kormányzói a lengyelkérdést, — ugy az összeülendő konferenciára, — mint a netalán kitörendő háboru napi kérdésnek.

Ezt mintegy rá parancsolják a körülmények Európa sorsának intézőire. Ezt követelik a jog és igazság, ez lehet a szomszéd faluból, a hol a környezet szabadabb léleket engedett, mint a völgyi malom örök egyhangúsága. Most egy pár perc alatt ismét vége lett virágok kedélyének. Valdemár oly sajátosság hatalmat gyakorolt fellette, oly érzelmekre gerjesztette, melyekkel még maga se tudott tisztába jönni. Nem vonta föl magához erővel, nem taszítá el magától — de a legkevésebb se engedte, hogy közönyös legyen. Sajátosság egy érzelme volt az, a félelem és rokonszenvből végülve.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A VÖLGYI MALOM.

— PALM A. BESZÉLYE. —

(Folyt.)

— Atyád fejébe vette, hogy neki már nem szükséges tovább dolgoznia. — s hogy veled együtt beköltözik a városba. Miért nem engedti, hogy én folytathassam tovább az üzletet? Vajjon nem épen olyan jól, sőt életszer jobban értek-e én itt már mindenhez, ha akarok, mint akár ki más? Nevezs, nevezs. — hogy olyan boldont még kérdezhetek. De hát lásd, atyád ezzel nem sokat törődik. Ő látta csak az bir már érdekel, hogy ki a nagyobb ur, kinek van teli zacskó pénze. Télem szabadulni akar minden őről — s hogy az szép módjával sikerüljön, semmi se egyszerűbb, minthogy el kell adni a malmot, s az egész majorságot. Oh! én látók a szítán . . . no de vigyázzon is magára.

Eliza szegény, vidám kedéllyel tért vissz-

end föjlemvonása az Európa államintézői humanitásának.

A lengyel kérdésnek egyszerre kelene megoldatni a keleti kérdéssel! Ezt követeli Európa nyugalma.

Ha Európát folytonosan fegyverbe tartja Oroszország a keleti kérdéssel, igazságos és jogos, hogy a lengyel kérdés — mely humanus szempontból sokkal jogosabb, mint a keleti kérdés ha előbb nem, legalább egyidejűleg oldassék meg ezzel.

Európa szentségtelen lábakkal tiporná a legszentebb igazságot és jogot, — megtagadná a humanitást iránti tisztelétét, ha a lengyel kérdést ez alkalommal el ejténé. Európa népeihez a jog és igazság nevében szóllanak Szipéria ólombányáiból a jog szabadság és igazság mártírjai.

Európa népeit igazságtételre hívják fel a lengyel hősök száz csatákon elhullott szent vére, kik mind a legszentebb jogokért küzdöttek az orosz humanitás ellen.

Oh jertek ti szabadság, jog és igazság mártírok fénylő alakjai és követeljétek Európa államintézőitől, hogy saját biztonságuk kedvéért, — ha az igazság és jog követelményei szerint nem akarják; — állítsák vissza a nemes lengyel nemzetnek hazáját.

Az orosz hódítási vágyának és a pánzláv áradatnak természet és áttörhetlen gátat, Európára csak ugy vehet: ha Lengyelországot a jog követelménye szerint teljesen helyreállítja és önállóságát biztosítja.

Európa, ha a kötelességét el nem mulasztja, az orosz humanitás, mely a délszlávok iránt nyilvánul, a fagypontra fog alászállani.

Lengyelország sorsa czáfolja meg legfényesebben azt a világgá kürtölt orosz humanitást.

Lengyelország teljes önállóságával leendő helyreállításának szándéka, melynek változása a valódi humanitás és jog követelménye, hévmérője leend az orosz humanitásnak,

Mikecz.

— Az orosz-török háboru már csak rövid idő kérdése. A mozgósítás és készülődés közel befejeződött, s a conferentia összehúlése a keleti kérdés megoldásában az agyuk a szerepet. Nemynire nem fektet súlyt Oroszország a diplomatikák érkekezetére, azt elarúlja a körözvény, melyben Göröcsök a nagykövetekkel tudatja, hogy Ignatiev azzonál ott fogja hagyni a conferentia termét, minthét a porta ellenéne a fegyveres megszállás tervét. Hogy pedig Törökország okvetlenül ellenezni fogja, arra Oroszország el van készülve, s ép azért utasította Törökországban lévő összes consulatit, hogy csomagolják össze levélirtukat ésholmiaikat, és várják a parancsot az elntazásra.

— Az orosz kormány a népfelkelést szerzeni akarja. A népfelkelést az illető kormányosság nemessége fogja szervezni. További hat hadtest is mozgósíttatik.

— A portá bizonyosnak tartja, hogy Görögország be fog rontani Thessaliába és Epirusba s azért minden elővigyázati intézkedés megéteedik. Larissát és Janinát megerősítik, a két város idegen muszaki tisztek vezetése alatt elég erős sáncokkal és reduoteokkal lón ellátva. Kis hadi gőzöök hozzák a nehéz agyut, s a löszert, s Larissa a betörő hadsereget mindenesetre huzamos ideig lesz képes feltartoz-

... Valdemár, figyelmeztetek . . . tanult meg, szokajl meg — lemondani. . . A végső szó kiesussant ajkain — pedig a leány érzete jól, hogy mily vállomlást volt elrejtve annak értelmében. — Ugy szerette volna visszavenni e szót. . . de Valdemár nem adott időt, — és keserű, gyunos fájdalommal kiáltott búbze: — Lemondani?! . . . Soha! Az mond le az életről csak, a kinek nincs ereje hozzá. En soha!

A leány félrefordította bánatos arcát, miközben szép homlokát a szorongás felhöll borították be. Kék szemei tündököltek — s bennük mélyen, nagyon mélyen egy-egy ragyogó szikra égett, mintha gyémántok lettek volna ott elrejtve. Igen, igen — két gyémánt, két roppant kincs ragyogott e két szemből Valdemár felé — s az ifjú lelkebe szűrtek a sugarak azt a győtrő gondolatot, miszerint nem sokára meg lesz tiltva, hogy e kincs felé vágyó karjait kitarja.

A csapatokat is szaporitják. A határon 3000 ember. Larissa-Janinánál 14 zászlóalj van; a tüzérség 5 tábori és 2 hegyi útegéből áll a vár-ágyukon kívül. A csendőrség létszáma 800 ember. További 8 zászlóalj és 6 úteg érkezése van Konstantinápolyból bejelentve. A hegység Janina körül erőkkel és vas-örhákkal látják el. A rendes katonaság támogatására a összes thessaliai mohamedán lakosságot nemzet-örsgévé szervezik. Szükség esetén — Cyprusban is ugyanezt teendik. Titokban a görög Jakosság is fegyverkezik s várja a lázáásra a jelzőt, mely Athenben fog kiadattni.

Kisfaludy társaság.

A Kisfaludy társaság november 28-án Lukács Mór előnklete alatt tartott ülést Henszlmann Imre érkezeztet újabb Dürer Albeirtől a festőőr. Egy részletét olvasta fel a nagyszabású, s sok fáradságot és kutatást igénylő műnek. A Dürer család Magyarországról Gyula mellől Ajtós nevű pusztáról származott Németalföldre Nürnbergbe; s ott Ajtós vagy Ajtóssy nevéből előbb Thürer, utána Dürer német nevet csináltak. Ifj. Dürer A. 1471. máj. 21 született és 1528. april 6-án halt meg, s ezelött kevéssel írta nagyhírű műveit is. Különösen a szent képek festésével foglalkozott.

Ezútan Degré Alajos közölt mutatót „Itthon mit találni” című új regényéből. A mű a felavasott rész után itélve, korunk társadalmi kinövesei fogja ostromozni, s a felavasott rész derültségben tartá a nagyszámú közönséget. A regény hőse Turkey Szilárd, egy Amerikába kivándorolt magyar hazatért fia, ki atyja beszédétől átharva, tele lelkesedéssel jött haza, s itthon keresi családókat talál. Gyulay Pál bemutatja Lehotzky Tivadarnak „Orosz-magyar közmondások” című gyűjtőművét, s a tarsulat „Ertárp”-jában fogja kiadni.

Pablius Terentius s színművének fordítását Zichy Antal a tarsulat figyelmébe ajánlja és azon indítványt teszi, hogy jelölje ki azon classical műveket, melyeket át kíván áltettni a magyar irodalomba. Ki adatik véleményezést véget a könyvkiadó bizottságnak. Molnár két vigjátékának fordítása közül az egyik, Zichy A. és Arany L. bírálok egyhangu véleménye folytán, kiadatik; a másik pedig kijavítás végett visszaadatik a fordítónak.

„A regény elmélet”-nek beadási határideje ma tel le, s bírálokul kinevezettnek Gyula Pál, Dömötör és Beóthy Zsolt.

— A MAGYAR FŐVÁROSBÓL. A vallás és közké, miniszter Szász Károlyt az egyetemes irod. történetből egyetemi tanárrá lett képesítése folytán azon nömségben megerősítette. Mellőbb ember nincs is e hely betöltésére! Az új épület egyik folyosóján egy unjcz megélt magát. Az orvossal 1877 jan. 16-án; a technikusból pedig 17-én fog megatartani. A törvényszék Dinda Jakab napzámosat, ki negy egy késsel súlyosan meg sérté; 2 évi börtönrre ítélte. Vienavský Henrik világhírű hegedűművész legközelebb a fővárosban fog fellépni. A nemzetí tornaejlet decz. 8-án dísztorzászatot rendez.

VIDÉK.

— A „Debreczen” levelezés. —

Tokaj, nov. 29.

A folyó hó 28-án megejített bíró választás szomorúan igazolja, mivel lett a magyar állatológus alkotmányosságának kilencedik évében.

A régi jobb időkben a bíró választás ünnepe napja volt a városoknak és községeknek, a midőn a nép az arra legérdemesebbet a közrend és béke, a város és község vagyona kezelésének ellenőrzésével megbizta; mostan a lakosság előjárót, csak mint a fegyverhajtó dárdsámat, mint akikre egybűt sineben bizva, tekintti és nem egészen okéndkúl, mert ha egy loba vagy tyúk históriát adnak előbb elintézés végett, se eleje, se vége a pernek, még annyira sineben hatalmak.

A bírói hatalom és tekintély ily szolgais alálűszettségnek tulajdonítható, hogy bíró jelölt, a ki a nép bizalmát bírja, fellépése birmi nem lehetett, a régen tisztas állást ma már a

mostani rendszer folytán, jobb érzelmeikkel ösz-sze egyeztetethetőnek nem tartják.

Hanem azért a választás mégis megtörtént, kerítettke jelöltet, minden alkalommal megvan a maga embere, mostan már csak pártot kellett teremteni; nem jöttek szavani, mert jobb érzelmeiket ellene van, jól van fojtuk borba job érzelmeiket és ugy lett amiként mondotta; győzött a Mr. Megett választva Tokaj város főbírájának egy ember, a kire a főjegyző ur választás előtt párnappal a képviselő testületben azt mondotta, hogy nem lehet használni, mint tanácsnokot, mert nem tud írni. Hát nem tudja a tisztelt főjegyző ur, hogy a magaz kormány a felnöttek iskoláztatását elrendelte? és ez nállunk, annyival inkább is kivihető, mert iskolánk is van hozzá, a kormány építette a tavason 8000 frét, igaz, hogy még nincs benne tanító, de majd lesz valamikor. Igen tisztelt főjegyző ur, hogy a főbíró ur nem tud írni, vagy legalább jól nem tud, az nem bűn, de hogy a főjegyző ur tud írni, és mégsem ír, az már baj, nem ugyan a főjegyző urnak, de a város polgárainak, a kiknek ez által nagyon sok hátramaradást és kárt okozott és okoz folytatson, ezeket azonban felsém hoztam volna, ha a tisztelt főjegyző ur újabb okot nem ad rá, mert hiszen az ugy is jó ideje vizsgálát tárgyát képezi, hanem hát, mert itt csak a nép károsodik, meg a haza, hát a vizsgálót olyan befejezetlen valami. Mindezeknél azonban a legfrissebb haj pedig az, hogy jelenlegi főbírók száma olni nem szerette pedig Tokaj város polgárainak egy edül és legérgebb ohajtása tudni, hogyan és miképpen áll a város vagyoni tekintetben, valahány ökört még eddig, mind azt mondta, hogy 6 nem számol, mi az előtevaló nem számol, és nem éppen tisztességgel, vissza mentek egész a harmadik meghalt bíróra, azok pedig már nem fognak felkelni számolni, senki szépségeért.

Ha jelenlegi főbíróknak, t. Réner János ur e hibán magát tultezi, t. i. oly helyzetet állít elő bíráskodása alatt, hogy a három év eltelével, a holtakra apellálni szükségé nem lesz, ugy Tokaj városának halájára magát nagy mértékben érdesíteni fogja, és ha most boron szott is a bírói székre, nem valószínűen, hogy akkor polgáraitá váljan vitetik oda.

r. i.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése november 30-án.

Elnök: Ghyezy Kálmán.

A kormány részéről jelen vannak: Perczel, Trefort, Tisza, Széll, Péchy. Napirenden van: a föld, ipar és ker. miniszterium költségvetése Szalay Imre indítványozza, hogy utasítsa a ház a földmívelés-ipar és ker. ügyi miniszter arra, hogy egy szállószeti és borászati kísérleti állomás és országos szálló iskola létezésére a szükséges lépéseket megtegye, okul adván, hogy a kormány a bortelegre nem sok súlyt fektet. R. e. m. e. t. e. ellen kél ki, hogy az óvári gazd. tanintézetben néhány tantárgy neméből tanitattik, kéri, hogy a nyilvános előadások magyar nyelven tartassanak.

E két indítvány miatt élénk keletkezik. Remete indítványát a kormánypart több embere is pártfogolja; azonban dacára annak a ház a Szalay és Remete javaslatait elvetette.

Az állam lötenységi intézeteknél Mocsáry indítványozza, hogy vegyék ki a katonák kezét közüül s bízzák polgárokra.

A bányakapitányságoknak előirányoztatik 62.000 ft. Megszavaztatik. A posta kiadásnál 4.672.280 ft.; a távriadi kiadásnál 1.954.000 ft. van előirányozva.

Kollár Ján. panaszokból, hogy Békecs-megyé nem részesül a távriadi jötelemnyben. Megtegye megígéri, hogy Szarvas és Tur között távriadi összeköttetés jón létre.

Ülés vége 2 órakor.

— VIDÉKI HIREK. Eperjesen vízvezeték akarunk létesíteni. Zombolya és Kécsa közt (Temes m.) Ruzsics temesvári ügyvéd segedjék ki végrehajtáson tud, meggyilkolja találtak. Miskolcra az új városbáz beburorozása rendezett estélyen fenyesen sikerült. Kéhalmon egy hőherlegény megölte hororódi kollégáját.

vetett Elize s minden áron arra sarkalta, hogy más ruhát vegyen magára.

— Szeretném tudni, hogy minék? — kérde Eliz. — Hát micsoda nagy nap van ma? Talán bizony azokért az idegen városi urakért öltözkedjem fel újra. Ha így nem fogok tetezni — hát ne nézessen rám. . .

Sajátosság az, hogy gyakran egy pár eljett jelentékelten, mint a minőt tegnap Valdemár, Elizához intézett, szép csendesen, észrevétlenül gyökeret ver a lélekben és tovább tenyész, ha mindjárt eleinte ki akarjuk is onnét irtani. Az idegen ösztön olykor akárunk ellenére uralni kezd, benségölet és megzavarja, sőt meggátolja annak kereszútvitelét, a mit magunktól tenni akartunk. Ép így járt Eliz is, Valdemár szavaival. Az idegennek, kiket máskor talán szivesen fogad, Valdemár beszédének hatása alatt nem tudta többé elfogulatlan szempontból megítélni. Valami kimagyarázhatlan érzés támadt fel benne, a mi arra ösztönözte, hogy semmit se tegyen olyas valami öltözékével, a mi áltál a jövővények érdeklődését s tetszését magára vonja. Öntudatlanul is Valdemár pártjára állott.

Salgó Tarjánban Engedi Ferenc 68 éves pandur megölte nejét, mert őt nem szerette. Dunaalmás mellett a banya felügyelő bormérfőjét, nejét s egy velök lakott munkást ismeretlen tettesek megölték.

ÜJ DONTSÁGOK.

* Holnap délelött tíz órakor a „függetlenségi kör” választásának Király Mihály vendéglőjében ülést tart; melyre a tagokat tisztelettel meghívja, s egyszersmind az aláírási ívtartókat kéri, hogy azon időre azokat nyújtják be. — Patay István, elnök.

* A török besülesetek javára szerkesztőségünkkel a következők adatként: Özevy Bányai Péterné asszonyok egy csomag sebkötőt és 1 frot; Szallár Ferencné asszonyok, mint egy házi mulatság alkalmával gyűjtés eredményét 3 ft 50 kr; Jóg Ferencz ur 1 frot, Jóg Ida urólgy egy csomag pépét. Fogadják köszönetüket.

* Színházunkban tegnap Feuille Oktave gyönyörű drámája az „Erdő szépe” adott. A czimzerepet Temesváry né urnó személyesíté, a közönség oszthatlan tetszése között. A búzske, család elölítelletekkel felruházott nő, kinek szívért a szerelem mindentudósága is alig képes megöröni, oly szépen oly magasztosan állítá eleink, minőt nekem hogy müködeveléknél, hanem kitűnő színészeknél is ritkán találhatunk. Nagy tehetséget legfényesebben az utolsó felvonás két jelenetében ragyogtatá. T. m. e. s. v. r. ur, mint Guy Chatelet marquis szímszággal, eleganciával, emellett művészi tökéllyel játszott, azt mondhatjuk Egresy (Mörk) uról is. H. a. h. e. l. n. e. z. s. z. n. a testvérét forrány szerető leányt meghatódó ábrázolá. Foltényi, Lszó, Ferenczy kék szerepeiben emelték az előadás tökéletes voltát. Nem mulasztatjuk el ez alkalomból ajánlatunkat kifejezni a felett, hogy az ilyen kitűnő előadást, mely bármely színpadon méltán állotta volna meg helyét, — a közönség oly gyér számban látogatta.

* Bethlendi Endre végzett szénior s a debreczeni kollegium kitűnő növendéke ökt. végén megérkezett Edinburgba tanulmányi öreghítés végett, s ott két barátaink által a legszívesebben fogadtattot. Utjában látogatást tett a bécsi rept. hittanár dr. Böhl Ede urnál, a ki, mint levélben tudatta, a debreczeni főtanodánk e fiában tükröző evangéliumi szellemével nagyon meg volt elégedve.

* A budapesti tudomány és műgyetemi polgárok kebeléből alakult 60-as bizottsághoz előlélek török férfiakból átvit érkezett, mely következőleg hangzik: Drinápoly I. Zilkade 1293. Tisztelt testvérek! Olvastuk a nemes magyar nemzet proklamációját a „Veriteben” (Konstantinápolyi lap) átvéve a „Pester Lloyd-ból.” Bizonyos, hogy az egész török nemzet ép oly örömmel olvasta azt, mint mi, mert biztos jelét látta benne a barátságának, mely a két román nemzetet egyesíti. Ezen proclamatio olvasásánál többözer gyagtattunk; Eljen Magyarországnak! Eljenek a magyarok! Törökország ellenségei minket egy ogy állam fiainak hittek, melynek nagy hibáiból azt következtették, hogy végörájá útöt; de csalákoktak. Még nem haltunk meg; és nem is vagyunk barátok nélkül, mint elleneink velték; reményünk a magyar barátság tartóságában felbátorit. Civizillát magyar testvéreink szövetsége s barátsága képzése tesz bennünket az északi barbár invásiótól megoltalmazni hazánkat; fentartani törvényes jogainkat, valamint függetlenességünket. A török nép s a magyar nemzet már helyzeténél fogva is a természet által egymásra van utalva. A szövetség reánk mint reátok nézre csak nem elkerülhetelen szükséges, mert érdekeink lényegesen ugyanazok. Magyar testvérek! Az idő érkezett, megmutatni a világnak s mindenek előtt vad ellenségeinknek, hogy két nagy nemzet filái vad ellenségeinknek, hogy két nagy nemzet filái, védelmezni fogják törvényes jogjait s közös érdekeiket ép úgy mint az emberiség; azon emberiségét, mely him bennünket a Souniták és Sarmatákhoz, ellen állani ezen barbar ellenségeknek a ambitióknak. Az egész török nemzet megköszönvén a jóakarót, melyet irányunkban tanusítottak, s kívánván, hogy a hasz-

— Bizony talán nem tudod már azt se, hogy milyen képet vágj hirtelenben — szól durva türelmetlenséggel leányához — csak nem akarsz ily rongyban állani az idegen urak előtt? Vagy mi az ördög lelt, mi bajod van? Nekem ne csinálj olyan savanyu arcot, azt megmondom.

Eliza hallgatott és lestité szép szeméit, keble hullámzott, szívében kimondhatlan fájdalomt érzett, szeméit, mintha villámok cikizkáltak volna bennük — aztán hirtelen könyösepp gördült le szép feztér kacsójára, mintha csak egy lehullott gyöngyszem pergett volna alá.

Reichert nem vette észre.

(Folyt. köv.)

